

Bibliotheket, man har bestandig viist lige Respektheden mod Alle, saa den ærede Rigsdagsmand ikke kan betragte det som en særlig Faveur, der er viist ham, thi den er viist og vil blive viist mod Enhver. (S. N. Hansen: Ja, men det kan man ikke vide.) Ja, men derfor siger jeg den ærede Rigsdagsmand, at Plakaten vil blive affattet. Naar den ærede Rigsdagsmand ikke har mødt Andet end velvillig og forekommende Behandling de Gange, han har været paa Bibliotheket, og det bliver nu udtrykkelig af vedkommende Minister sagt ham, at den omhandlede Plakat ikke har nogen som helst praktisk Betydning, og ialtsald vil ophøre at have den, saa forekommer det mig, at man sjelden her i Livet kan have mere Grund til at være tilfreds, end den ærede Rigsdagsmand har i dette Tilfælde. Jeg har kun holdt mig til dette Punkt for at vise, at flere af de fremhævede Misligheder og Uanskeligheder ganske vist kunne lettes og fjernes, uden at der paa nogen Maade vil vise sig nogen skarp Modsatning mellem Ministeriets Ansuelser og de Ansuelser, der her ere komne frem fra Rigsdagens Side.

Men hvad nu selve Spørgsmaalet om Bygningen angaaer, kunde der maaffee ogsaa for mig være Meget at fremhæve ved Siden af de forskellige Betragtninger, der allerede ere komne frem, og navnlig ligeoverfor den Betragtning, som sidst er bleven fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at man ikke saaledes kan tage slige Bygningsarbejder enkeltvis og lade dem succesfult falde ned det ene Aar efter det andet, saa at man ingen Ende seer derpaa, men at man maa have dem alle under Et, saa at man, saa at sige, sluttede Regnskabet i den Henseende for sin hele jordiske Eksistens og sagde: Hertil, men ikke videre! Jeg giver den ærede Rigsdagsmand i en vis Grad Ret i, at man bør henvende sine Betragtninger paa de Savn og den Trang, der i det Hele maae kunne forudsæes at ville komme, og gøre, hvad man kan, for at fyldestgøre disse Krav, men jeg er paa den anden Side overbevist om, at han vil give mig Ret i, at dette dog ikke vil forhindre, at bestandig

ny Trang og nye Savn komme frem, og dersom man vil vente, indtil man kan oversee alle Savn og enhver Trang, kommer man til at vente bestandig.

Hvad derimod det angaaer, at vedkommende Beskyrelse itide skal have gjort sig en nogenlunde klar Forestilling om, hvad der med Rimelighed af den kan fordres, saa er dette i i højeste Grad Tilfældet med Alt, hvad der vedrører Universitetets Bygninger. Allerede langt tilbage i Tiden, da der ved Fastsættelsen af Normalbudgettet for Universitetet i 1842—43 blev taget en Bestemmelse om, hvad der skulde fixeres som Universitetets egentlige staaende og faste Formue, og hvad der mere som Extraordinært skulde benyttes netop til de Forsmaal, hvorom der her er Spørgsmaal, blev det fremhævet, at det senere hen vilde blive nødvendigt at opføre et kemisk Laboratorium, en Bibliotheksbygning og et Observatorium, da Affavnet deraf ansaaes for meget føleligt — og jeg vil sige her i Parenthes, idet jeg ikke erindrede det før, da jeg var nærmere ved det Punkt, hvortil det hører, at det ingenlunde alene er Studenter, for hvilke det kemiske Laboratorium har stor Betydning, men ogsaa for mange Andre, og paa samme Maade gaaer det med Observatoriet, ligesom ogsaa Universitetsbibliotheket besøges fuldt saameget af dem, der ikke ere Studenter, som af dem, der ere det; jeg maa i det Hele gjøre den Bemærkning, at al denne Tale om Universitetets exclusive Stilning ikke er correct. — Det var altsaa allerede tidligere forudsat, at man vilde trænge til de Bygninger, hvorom der nu er Spørgsmaal, man har ventet dermed til den alleryderste Tid, man har maaffee ventet forlænge, man har ventet med det kemiske Laboratorium, indtil Docenten i Chemie oftere indberettede, at hans Tilhørere sadt i Besvimelse, fordi de ikke kunde taale den Luft, der var i Laboratoriet; man har ventet saalænge med at flytte Universitetsbibliotheket, indtil Rotterne begyndte at spise endeel af Bøgerne — saa det dog synes at være paatide at gjøre det, som nu er skeet. Angaaende det astronomiske Observatorium vil jeg blot sige, at naar et Forslag i den Retning ikke er fremkommet, saa er Grunden der-